

Bucurii oferite de Jean Lupu

(Daniela Caraman Fotea – 10 noiembrie 2015)

Creativitatea profesorului diacon JEAN LUPU, dirijorul Corului de Copii și Tineret Symbol al Patriarhiei Române, a oferit peisajului editorial un volum pe care, din orice segment analitic l-aș aborda, ajung la o unică apreciere: PERFORMANȚA.

structurat pe 5 capitole – Cântece religioase (9 titluri), Colinde (7 titluri), Cântece de primăvară-vară (9 cunoscute șlagăre cu aromă folclorică), Cântece patriotice – 6, cu tematici de rezonanță, formează o antologie, veți gândi. Într-un fel așa și este; dar, paginile splendid tipărite de Editura Basilica (Narcisa Mihaela Cădă), au un specific aparte: **inedit**, determinând feed-back nu doar la copiii de felurite vârste, ci și la părinți ori pur și simplu dinspre doritorii de muzică, **divertisment**, **informație** cu trimitere la istorie și istorii.

Totul înveșmântat într-o ilustrație hăruiță, inspirată, creatoare de bună dispoziție. Autor, **Ioan Mihăescu**. Îngemănarea unor domenii atât de diferite, contrastante chiar, rod al ingeniozității și profesionalismului caracteristice lui JEAN LUPU, determină reacții pozitive, interes, de la prima lectură sau parcurgere a paginilor, din partea copilului – principalul beneficiar al ediției. Atras de culoare, de personajele simpatice din ilustrații, parcă din totdeauna cunoscute, dar, evident, noi, de jocurile înserate (chiar cuvinte încrucișate), cel care are cartea în mână, stârnit, ambiționat să răspundă la întrebări de curiozitate generală și muzicală, primește o frumoasă recompensă: melodii (cu versurile aferente), pe care le va avea mereu sub priviri, dar și un florilegiu de prețioase detalii din contextul duhovnicesc; ce este un tropar, ce se cântă la Sfânta Liturghie, de unde provine cuvântul înger, maniera de interpretare a colindelor ș.a. Se alătură cântece de drumeție, sensibile dedicații adresate mamei și nu în ultimul rând emoționante partituri cu tematică patriotică. Cititorul tânăr va ști astfel cine a scris HORA UNIRII, dar și cine sunt autorii Imnului nostru național. Nu mulți sunt cei care au capacitatea – talentul de a induce subtil educaționalul. Autorul cărții este unul dintre ei.

Fiecare pagină de capitol relevă munca imensă pe care JEAN LUPU a concentrat-o cu aparentă ușurință, acest cuvânt referindu-se însă doar la receptarea instantanee a informațiilor. Realitatea ascunde o vastă erudiție, o profundă cunoaștere a universului vârstelor fragede, a interesului acestora către anume teme și forme de comunicare. Autorul textelor le-a experimentat numai în ultimii 25 de ani la conducerea corului Symbol care poate fi numit – dincolo de multitudinea laudelor, a considerațiilor de ordin interpretativ, estetic, de prezentare, o PAROHIE... MUZICALĂ. Mi s-a relevat ideea parcurgând programul **concertului aniversar prezentat pe 7 noiembrie la Ateneul Român**, o altă piesă de colecție pentru bibliofili (și nu numai); sunt nominalizate acolo (benefică idee!) numele tuturor celor 323 de foști componenți care și-au legat activitatea de elitista formație, alături de cele 66 de voci actuale și cele 10 tinere speranțe selectate în 2015. O splendoare sonoră, acest cor Symbol, pentru că reunește voci, cele mai frumoase instrumente, ele fiind singurele nefăcute de mâna omului (îmi spunea Nicolae Herlea).

La finalul acelu concert, muzicianul rafinat, pedagogul creativ, JEAN LUPU aflat acum la vârsta de 75 de ani, din care 55 dedicați dirijatului coral, și-a anunțat retragerea. Ar fi fost trist fără un post scriptum înviorător: Jean Lupu rămâne Directorul ansamblului. Altfel, acest tezaur sonor, emblematic pentru viața muzicală românească (dar și internațională), ar fi rămas fără... sceptru, fără... cunună... Aplauzele continuă pentru Jean Lupu.